

Følgende mangelfulde materiale har jeg fundet blandt min far (Verner Ærenlunds) materiale vedrørende Sallinge.

Vil selv du fatte  
dit væsens rod,  
skøn på de skatte de efterlod.

Sådan stod der i en af Johannes V. Jensen smukke sange, og nu vil vi da grave lidt i disse skatte om fortiden i Sallinge.

Sallinge var i ældre tider egnens vigtigste by, denne anseelse har holdt lige til forrige århundredes begyndelse. Byens beliggenhed dannede ligesom et knudepunkt, hvor flere stærkt befærdede veje krydsede hverandre. Vejen fra Svendborg og Nyborg til Assens gik gennem Sallinge ud forbi Lindehuset. Landevejen Odense – Fåborg gik ligeså igennem Sallinge by.

I betragtning af tidens færdselsmidler før 1800 måtte en hel del rejsende tilbringe natten i Sallinge. Sallinge bys beboer skaffede husly til de rejsende, der tilbragte natten her. Der havde vel nok igennem tiderne her i Sallinge været et værtshus eller lignende. Der nævnes således i 1674 en Peder Skomager, der skænkede øl ved stævnepladsen i Sallinge og fra 1688 nævnes en Mathias Bockmann i Sallinge, som solgte brændevin.

I 1396 besluttede Dronning Margrethe I, at der skulle være en kro ved de store veje for hver 4 mil. Det blev senere ændret til hver 2 mil. Kromanden fik efter ansøgning om krohold ret til at brænde brændevin, brygge øl samt bage brød til salg såvel i kroen som ud af huset.

Den 29 januar 1742 ansøger Claus Lauersen om Kongelig bevilling til kro i Sallinge. Claus Lauersen, der var fæster af den ejendom, hvor der igennem årene helt op til vor tid har været kro. Ansøgningen gik til stiftamtmanden.